

На 23 декември 1947 г. в Сливен и околията са национализирани почти всички предприятия на отделни лица, акционери и събирателни дружества, 103 на брой, в това число и малките мелници. От страна на ОкК /на БРП/к/ се прави предложение да бъде изготвен допълнителен списък, за да могат абсолютно всички, и най-дребните стопански обекти да се национализират, което се постига с ходатайството на народните представители С. Кавърджикова и Й. Маргенов пред Васил Коларов. Такава упоритост на партийния актив по национализацията в Сливен е преценена от "високо място" като "излишно изхвърляне", поради което някои от престаралите се активисти са критикувани и за малко избягват партийни наказания.⁶⁷

В Сливен са национализирани 60 индустриални предприятия, от които 37 текстилни, от тях 10 вълнотекстилни фабрики с по-голям капацитет: "Андонов-Михайлов"; "Г. Стефанов и С-ие"; "Илия Г. Калов"; "Европа"; "Недев-Саръиванов"; "Интьрг"; "Мерино" и др.; две памучни тъкачници; фабрики за килими и бродерии на Коста Маринов и Цвета Бончева; две предачници за щрайхгарно предене на вигония; три предприятия за производство на възобновена вълна; три отделни щрайхгарни предачници; шест занаятчийски дарака; девет чорапни фабрики на М. Хараламбов, Димитър и Слав Червенпееви; осем мелници; четири кожарски предприятия; четири металообработващи работилници; две содолимонадени фабрики; две маслобойни; една стъкларска фабрика; една дървообработваща и една керамична фабрики.⁶⁸ За директори на по-големите предприятия в Сливен са назначени: на "Андонов-Михайлов" - Сава Георгиев; "Илия Г. Калов" - Коста Киров; "Европа" /Новоселско дефиле/ - Стефан Лумбаров; "Интьрг" - Иван Лумбаров; "Бояджиеви" - Морис Кешалес; "Лента" - Георги Наумов; Чорапна фабрика - Михаил Начев; "Белфа" - Митко Милев; "Мерино" - Марин Димитров; "Саръиванов и С-ие" - Ставри Саръиванов; Кожарска фабрика - Никола Терзобалиев; Метална фабрика "Сахакян" - Иван Керменлиев; "Г. Стефанов и С-ие" - Димитър Бъчваров и др.⁶⁹ Директорите, предложени от съответните околийски комитети на БРП/к/ и одобрени със заповед на министъра на индустрията, обикновено са лица издигнати из средите на майсторите и добрите работници, изтеглени на партийна или профсъюзна работа дейци. Критериите, по които се извършва техния избор, не са професионалните им умения и качества, а верността и предаността към управляващата партия.

В деня на национализацията са уволнени значителен брой служители и рабо-